

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 4 Februarie, 1887.

Nu atingem bucurosi coarde simțitoare, dar suntem nevoiți de multe ori să o facem chiar și fără de voia noastră.

Di Ilariu Papiu, unul dintre figurile cele mai mărețe române, în discursul său de recepțiune, ținut la academia română în anul 1869 ne a spus tuturor românilor, că românii trimiși de episcopul Inocențiu Klein (Micul) la Roma, se întorceau acasă inspirati nu de Roma Papei, ci de Roma imperiului sempitern.

Di Ilariu Papiu sigur nu va putea fi timbrat de un apostol al ortodocșiei, și aceasta o a dovedit prin toate faptele trecutului său — până la sfârșitul cel dureros și tragic, — dar cu toate acestea, el a fost și va rămâne un prototip pentru tot românul de dincolo și de dincoace de Carpați.

Ceea ce a pronunțat numitul bărbat celebru în sinul academiei române la anul 1869, a devenit numai o ficțiune și o jalnică desamăgire pentru cei ce cred, că românul, care mai stă ați prin Roma se întoarce inspirat de Roma imperiului sempitern — ci din contră, se întoarce de regulă cu credința și propusul firm, a deveni un luptător al lăzii papismului între români.

Dacă la noi iubirea de națiune preste tot ar fi mai puternică decât legăturile confesionale, și dacă aparențele provenite din aceste legături confesionale nu s'ar ivi în formă, când mai cutezătoare, când mai linistită, după cum e timpul și împrejurările, nimic nu ne ar intrista, dar tocmai aceasta împrejurare ne pune pe gânduri.

Românii ortodocși din România susțin ați o luptă grea contra încercărilor celor cutezătoare ale papistașilor, ear noi cesti din Ungaria și Transilvania nu mai puțin trebuie să privim în desbinarea confesională, cea mai mare pedecă a desvoltărei noastre culturale. Un lucru, care este recunoscut de toată suflarea română nepreocupată dar cu toate acestea ignorată, și în cele din urmă privită ca o frasă fără efect.

Românii din România, descepați din o letargie pécatoasă, în care căduseră față de biserică, cler și instituțiunile religioase, s'au apucat de lucru și sunt spriginii în lupta aceasta de toți cei ce pretind a fi români adevărați. Propaganda catolică va trebui în cele din urmă să-și pună sabia în teacă, respective să capituleze, căci nu putem admite, să se afle acolo român ortodocș, care să se lase a i-se rani nima și sufletul prin proselitismul papistașesc, ajuat și propagat de însuși românii reîntorși dela Roma

Papei. Nu însă tot așa stă lucrul la noi cei din Ungaria și Transilvania.

Episcopatul gr. cat. ne va ierta, dacă ne permitem a susține — poate fără temei — că are unele angajamente față de Papa dela Roma.

Fapta cea mai recentă, trimiterea părintelui Dimitrie Radu la arhiepiscopia rom. cat. din București, ne îndreptățește la premisele noastre basate pe fapte vedite, susținute în public, și ne contrașise de locurile competente.

Aceasta împrejurare o am constatat și constatăm încă e pentru România, unde încep astăzi bărbății de stat, a-și face samă cu acest pericol amenințătoriu și află necesari a suleva cestiunea și în corpurile legiuitoare, până când acest rău nu apucă a prinde rădăcini, ca cu timp pe unii și aceeași frați să-și facă inimi, și pe unii și aceeași fii se-și facă dușmani mamei lor.

Nu așa stă însă lucrul la noi, unde avem să ne facem samă cu faptul împlinit. Trecem peste timpul, când acest verme al desbinării s'a pus la trupina națională, ca să ne atace existența și per fas et nefas i-s'a dat tot posibilul sprigin a ne nimici total, și venim la timpul mai recent, când se pare, că ne am consolidat și în aceasta situațiune, și viclenele uneltiri între noi nu vor mai întâmpina tărîndul dorit.

Mai repetim, că nu bucurosi ne ocupăm de aceasta cestiune, și scim apriori, că vom atinge coarde subtile, dar dese plângeri de apucături proselitistice, și acte ce ne stau la dispoziție în această privință, precum și urmările, ce rezultă de aci se nilesc, a ne pune întrebarea: dacă e lucru folositoriu a năsuși ca se fie în loc de un preot harnic și cu dotațiune corăspundătoare doi preoți slabi și rău dotați? În loc de o școală indesață de elevi, două goale și doi învățători rău salariați și necualificați, cari în loc de 2 dle se postească 6 dle în săptămână?

Suntem dar siliți a constata, că noi astăzi nu putem să mergem înapoi, deoarece sunt la spatele noastre ascunși o mulțime de dușmani veșduți și nevduți. Împrejurarea, că ajutorul de stat pentru preoțimea noastră a ajuns în stadiul de ați, încă poate fi o uneltire a propagandei catolice, drept dovadă poate servi împrejurarea, că greco-catolici până astăzi primesc acest ajutor și-l distribuie după bun placul lor.

Ce urmează de aici?

Urmează, că lor li se pun la dispoziție acești bani, ca să poată face o paralelă „la ei și la noi”, și din aceasta paralelă să se tragă apoi foloase pentru propaganda papistașă.

Noi suntem în continuu denunțați și dintr'o parte și dintr'alta, și biserică, care nu are nici în clin nici în mănecă cu pasiviști din Sibiu. este identificată cu ei, — ear bărbății nostri politici, cari pretind în gură mare o acțiune mai intensivă dela capii noștri bisericesci pe terenul politic, când e la adecă, susțin că tot Blașul e cel înțelept, pentru care e rezervat motto: Blașul tace și face.

Ce vor dice la aceste obiecțiuni sincere ale noastre conducătorii bisericilor, nu scim, ear aprețierea mai deaproape o lăsăm publicului nostru; constatată este și rămâne însă, că propaganda papistașă lucră la împedecarea desvoltărei noastre culturale alături cu alți factori distrugători, și mână apa pe moara asupritorilor neamului nostru.

Tactica aceasta de altmintrea datează, de când și-au pus iesuiți pentru prima dată piciorul în Blaș, și ați se repetează numai în forme mai diplomatice, ca să nu i-se dea așa ușor de urmă.

Revista politică.

De câtva timp pare, că s'a întors mașina lumii. Oamenii una grăesc și alta isprăvesc. Așa-i în lumea politică de ați. Pe deoparte bărbății politici cu ori ce ocaziune asigură susținerea păcei, iar pe de altă parte guvernele votează credite mari și înarmările se continuă cu mare sârguință; poate că puterile sunt conduse de principiul vechiu „si vis pacem, para bellum”

Ori-ce principiu ar fi, însă în împrejurările de față altă ar trebui să fie starea lucrurilor în statul nostru cu deosebire. Crisa ministerială, despre care se vorbea încă de mult, nu s'a putut înlătura. Ministrul Szapáry a fost nevoit — după atâta serviciu, ce i-a adus statului — să ia frunză în buză și să se caute de alte afaceri, unde poate va fi mai noros.

În locul ex-ministrului Szapáry se vorbea, să vină ministrul de comunicațiune Baross, dar nefind acest post cam compatibil cu pozițiunea dînsului, dl ministru president Tisza, după ce s'a cam cugetat asupra lucrului, s'a hotărât, să ia însuși portofoliul de finanță; căci se privesce de cel mai meșter d'a chielui bani și acolo, unde nu ar trăbuși. Deși deocamdată ocupă postul în mod provisoriu i-se vor încuviința toate drepturile ca și cum ar fi definitiv.

La ministeriul de interne este chemat bar. Orczy, un bărbat, despre care foile dice, că nu se cam prea potrivește acest post cu dibăcia dînsului. La ministeriul de interne sunt multe lucruri grave de a-se îndeplini, ear bar. Orczy nu prea e om cu chemare pentru oficiul acesta. Orczy de alt cum ocupă acest oficiu numai

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Manuscrisul I.

Cuprinde serviciul bisericesc al patimilor, ce se ține în Joia mare seara cu cetirea a 12 Evanghelii.

„Triodionul”, în care se cuprinde acest serviciu al patimilor, s'a tipărit pentru întâia oară în usul bisericilor române la București sub Constantin Basarab Voivod la anul 1700, precum în genere tipărirea aproape a toate cărțile rituali în usul bisericilor române din acel timp datează. Triodionul acesta poartă în sine istoria limbei noastre de pe acel timp, când ea începu a fi descătușată din legăturile limbei slavone. Și în această carte numai tipicul, paremiile și apostolul sunt traduse în limba românească, eară cântările și Evangeliile sunt în limba slavonă. Tecstul românesc din acest Triod este o traducere bună, care a servit de basă la următoarele ediții, când adecă întreg cuprinsul cărții s'a tipărit în limba românească. Deși tipărirea acestor cărți rituali bisericesci, se începe abia pela 1700 — totuși de aici nu urmează, că românii n'ar fi avut încă traduceri, manuscrite, cari se folosiau la serviciul divin. O probă despre acest

adevăr ne poate da și manuscrisul din cestiune, care se vede a fi decopiat după alte manuscrite și mai vechi, folosite la serviciul bisericesc.

Despre vechimea limbei din manuscrisul de față ne putem convinge din asemănările, ce le vom face ici coala cu traducerile tipărite, ce există.

Forma, în care se presintă manuscrisul despre slujba patimilor, ca unul a cărui limbă românească abia se poate înțelege, și ca unul, care are intercalate cântări și în limba slavonă, printre cele românesce ne face impresiunea unor prime încercări de traducere a cărților bisericesti.

Eată probe din cuprinsul acestui manuscris:

Астзъи фъ юда пребеге а винде домнъль. ¹⁾ чела че а маи денаните де вѣкъ. мзнтъиторюл ас-мъ. фогтаъ ши дна. ѣ пни сзтъръ мълциме де шамини. астзъи юда чел фързделѣце се лзоздъ де дъмнезъ ши прими пре днабълъла оучиник финндъ аѣи. елѣши винде пре домнъ сзъ. чель чи ера къманъ ши сзтѣра елѣ шамини.

Принсерзте доамне чей фърделѣце ши аша зисе ши. къ вѣци. кътзма. пзсторюл ши сз рзснпи тѣрма а вѣи. къ ел къ оучиничи миен пѣтѣ

¹⁾ Tecstul folosit acum: Astăzi priveghiază Juda să vîndă pre Domnul.

рѣшь. маи мѣать де вѣ легиѡане. де аѣери. чи лѣлѣннъ рабдъ. се-се исхандѣскъ. чѣлъ спѣсъ воа-хъ пррочии миен фърз вѣсте таниъ доамне мѣ-риа тѣ.

Tecstul folosit astăzi dela această stihiră:

Doamne răbdând toate, așa ai dis celor fără de lege, ce te-au prins: De ați și rănit pre păstori și i-ați risipit cele 12 oi, pe ucenicii mei, dară aș fi putut să aduc înapoi mai mult de cât 12 leghioane de îngeri, ci rabd în delung, ca să se plinenscă cele, ce am arătat voue prin prorocii mei, cele nearătate și ascunse: Doamne, mărire ție!

Спѣнецъ ѡвѣкилъоръ чѣ аци. аѣзнтѣ де мзнтъиторюл нѡстрѣ анѣ спѣсе лѣце воахъ. ши пророчѣскъ проповѣдѣтъ къмъ аѣ грзѣтъ аѣ пилатъ. къ ел ѣ дила дъмнезъ. къвѣнтъ ши изѣвѣитори сѣфлѣтелор. нѡаѣре.

Пѣсеръ тѣризчи де арцинци прец прецзѣтъ. ши нѣгѣцаръ. де фичорѣи, аѣ изѣраиль. привѣтѣць. ши къ рѣганъ. сз нѣ къдеци лѣзпѣтѣ. дхѣль. амѣ тѣрезѣре. тѣрѣлѣи сѣлѣз дѣпт аѣл привѣгъ. лѣрѣкѣсе лѣмѣнѣ ка лѣнѣро къмашъ ²⁾ ши голь сѣтѣтъ. ла жѣдѣкатъ ши пре фѣце ловѣтѣри.

²⁾ În tecstul de astăzi: haină,

interim și după cum asigură foile din capitala Ungariei, zilele îi sunt numerate. „Budapester Tageblatt“ aduce scirea, că alt bărbat distins în apucături e candidat ca ministru de interne. Acesta e infricosatul Bánffy Desideriu, comitele suprem al comitatului Solnoc-Dobâca și Bistrița-Năsăud. După cum se sună, va și ajunge ministru și după foile guvernamentale îi și vrednic, căci a făcut multe servicii folositoare guvernului, trimițând în dietă tot reprezentanți după calapodul lui.

Noi însă dăm loc acestei versiuni cu toată reserva cuvenită.

În cercurile parlamentare se vorbește cu toată siguranța, că în adunarea de azi a dietei, ministrul honveghiei baronul Fejérváry va înainta un proiect de lege, prin care regimul cere votarea unui credit de opt milioane fl. pentru d'a se putea aduce în îndeplinire conchiemarea primă a glotașilor.

Capitala monarhiei noastre earăși e tare îngrijită de eventualitatea unui războiu. Ministrul de războiu imperial a avut lungi convorbiri cu Majestatea Sa, iar din capitala Ungariei încă denunțările a sosit acolo ministrul president Tisza însoțit de secretariul de stat Weckerle. Conferințele ministeriale au de obiect fixarea timpului, când are să se țină sesiunea extra-ordinară a delegațiunii. Se dă cu socoteală, că la începutul lui Martie. În cas, dacă ministrul de războiu va fi gata cu proiectul pentru sesiunea delegațiunii asupra creditului, ministrii se vor ocupa și cu acest proiect. Despre mărimea creditului ce-l va cere delegațiunea, se dă cu socoteala că e cam dela 30 până la 40 milioane. Se va vorbi și despre cheltuielile, ce trebuie să se facă pentru chemarea sub arme a glotașilor.

Despre politica esternă a monarhiei noastre i se scrie din Viena foaiei „Le Temps“, că Austro-Ungaria și dă toată năzuința la curtea italiană ca contele Robilant să rămână în ministeriu, de oarece Austria în cazul unui războiu cu Rusia se bazează pe ajutorul efectiv al Italiei. Rusia din contră lucră pentru retragerea ministrului Robilant, ca unul, care are atitudini antirusse și de când italienii poartă cu nenoroc atacurile din Africa, prin Petersburg domnesc mare bucurie. Rușii doresc succes strălucit abisinienilor și că prin izbucnirea unui adevărat războiu între Italia și Abisinia, Italia va fi așa de slăbită încât, când ar izbucni un războiu european nu va putea juca nici un rol însemnat.

Cestiunea orientală nici în Constantinopol pare, că nu se va putea rezolvi. Cei drept Poarta și dă toate silințele d'a împăca lucrurile, dar după cum se scrie, unii agenți lucrează tot în contra Porții. Pentru ca să se facă un sfârșit crizei, regimul din Sofia a hotărât, ca să se primească și un Zancovist ca membru în regență, dacă s'ar propune un candidat pe tron din partea cabinetelor europene. Din pricină însă, că Zankow mereu agitează și pune pe-deci marelui vizir — se presupune — îndemnat de Rusia; regența prin o telegramă a chemat delegațiunea bulgară la Sofia. „Sloboda“ asigură cu toate acestea, că Rusia n'are de loc intențiune d'a ataca Bulgaria, căci aceasta ar fi contra intereselor ei.

În numărul 19 de alaltăeri al foaii politice „Brassó“ dl Czenkalji*) ne face imputări aspre

*) Nume fictiv dela Czenk, adică dela Têmpa, ce se înalță deasupra Brașovului.

pentru notițele noastre din Nrii 10 și 11 a. c. referitoare la jubileul mai nou al dlui ministru Trefort.

Ca să aibă imputările sale efect — ce scii până unde — dl Czenkalji atribue notițelor noastre intențiuni, care oamenii dela „Telegraful Român“ nici când nu le-au avut, și un om nepreocupat nici că le poate deduce din notițele menționate.

Dice adică dl Czenkalji într'altel: că nouă nu ne place, că țara aceasta se numește Ungaria (Magyarország) și că ni-ar conveni, dacă ea nu ar exista, ci s'ar împărți după voia agitatorilor naționali.

Pentru ca să ne lămurim față cu această insinuațiune mai mult groabă de cât gravă, caută să revenim la incidentul, care ne a silit oareșicum să facem în rândurile trecute notițele noastre; acela este răspunsul dlui ministru Trefort, dat gratulanților sei la ocaziunea jubileului.

Că ce a voit să exprime dl ministru când la acea ocaziune a pus alternativa, că „țara aceasta sau va fi maghiară, sau nu va exista“, asta o scie prea bine tot omul cu minte: maghiar, român, slovac ș. a. care a petrecut cu atențiune alte mii de declarațiuni și sute de întreprinderi, cari veniră la iveală mai ici, mai colea, mai pretutindeni, toate însă în interesul maghiarizării; dar au priceput bine sensul acelei alternative în deosebi gratulanții, cari la parola scurtă a dlui ministru prorupseră numai decât în aplauze frenetice, care nu sunt must de pere uscate.

Pornirile spre maghiarizare cu ori-ce preț — căci numai de aceasta este vorba — noi le-am considerat totdeauna de o fatalitate și de un pericol evident pentru consolidarea statului ungar. Ne-a durut și ne doare, când vedem, că astfel de porniri fără minte sunt încurajate, sunt chiar nutrite și din sferele guverniale.

„Telegraful Român“ n'a propagat nici când politica acelora, cu cari dl Czenkalji ne pune în tovarășie; n'a propagat politica lui Polit, pe care nici nu-l cunoaștem mai de aproape; n'a propagat politica cea declarată a „Gazetei Transilvaniei“, nici cea ascunsă a altor diare, care se numesc par excellence „naționale“; ba propriaminte foaia noastră nici n'a făcut vreo-dată anume politică, ci ea a fost și este mai mult un organ observatoriu și informatoriu, care s'a pus și stă pe baza legilor sancționate.

Totul ce pretindem noi în foaia noastră, și spre ce nisui în viața publică, este: ca să fie respectate și să fie executate cât de bine legile cardinale ale țării, și între acele cu deosebire legea pentru naționalități, de care — lucru firesc — trebuie să ne interesăm, ca de o condițiune de prosperare pentru civii de naționalitatea română, la carea aparținem și noi.

De altă parte însă, de câte ori vom simți intențiuni rele pentru naționalitatea noastră, intențiuni de a ne strica, de a ne maghiariza, și până când ne va fi încă permis a scrie și a vorbi, nu vom înceta a dice în fața ori căruia experimentator: Lăsați-ne în pace cu intențiunea noastră de a ne maghiariza; poporul nostru are și fără acea destule necasuri, și are alte multe trebuințe pentru ca se poată prospera în rând cu celelalte popoare ale patriei; nu ve consumați puterile într-o urmărire a unui vis nerealisabil, și nu ne faceți nouă prin încercările voastre viața și mai amară, decât cum este deja; pentrucă ați putut vedea și ve puteți convinge, că românul vrea să fie bun cive al patriei, dar maghiar nu veți face din el în veci, nici cu vorbă bună nici cu vorbă rea, nici cu

temniță, nici cu sabie, nici cu furci, nici cu toată puterea iadului; ear dacă s'ar afla — ceace noi nu putem crede — vre un român, care să ve vorbească altfel, care poate să ve animeze în calea ce o ați apucat: să scii, că acela e un speculant, care ve înșeală, nu însă amic al maghiarului, fie el amplotat de stat, fie din clerul superior sau inferior al vreunei biserici, fie director sau redactor al vre unui diar, sau fie el ce va fi; — deci: dați-ne bună pace!

Așa și este. Noi vrem să fim buni patrioți, cetățeni buni ai Ungariei, — nu însă maghiari, ci români. Și toți renegații, și toți șoviniștii, cari se pun în rup-tul capului să conțopească toate naționalitățile patriei în elementul astăzi prevalent maghiar, vor vedea în cele din urmă tot rezultatul încordărilor lor ne-bunesci numai în nisce ruini nereparabile, ruini, la care ne gândirăm în varietățile noastre din Nr. 10.

Este deci o apucătură vicleană și zău răutăcioasă din partea dlui Czenkalji, când pentru a ne putea mustra pe noi, ascunde adevăratul înțeles al cuvintelor dlui Trefort, ear nouă ne atribue intențiuni antipatriotice, și în contul nostru reflectează încă și la unele enunțate ale diariului „Kolozsvár“ și la oare-care poezii române de pe la Arad, cu care — bune, rele, — noi nu ne-am ocupat de felu, mai ales când nici nu avem cunoscință de ele.

Credem, că am terminat pentru astădată cu dl Czenkalji; mai rămâne numai, ca la emfaza dsale „Éljen a magyar haza“ să dăm din partea noastră resunetul loial: Se trăiască Ungaria! Se trăiască naționalitățile ei!

Resultatele financiare în anul 1886.

Din partea ministeriului de finanțe în zilele aceste s'a publicat un reasumat despre manipularea la caselle statului în ultimul cuartal al anului trecut, din care putem să statorim rezultatul general al manipulării finanțelor în anul 1886. Din aceste rezultate ale manipulării caseller este adevărat, că nu putem trage, decât conclusiuni aprosimative, dar aceste conclusiuni în cele din urmă puțin vor diferi de cele definitive.

În anul trecut a fost prelininat 321.415,046 fl. 98 cr. și s'a încasat 289.500,113 fl. 66 cr. rezultă dar un deficit de manipulație de 31.914,933 fl. 33 cr. Dacă încasările din anul trecut se comparează cu încasările din anul precedent se constată, că statul cu 4.7 milioane a încasat mai puțin, ceea ce ilustrează evident, că contribuabilitatea cetățenilor a decăzut în mod însemnat, mai ales dacă avem în vedere, că darea s'a executat tot cu aceeași energie ca și în anii precedenți.

Starea aceasta devine și mai întristătoare, dacă avem în vedere, că această decădere e mai învedereată la dările directe, unde încasările cu 2.563,031 fl. sunt mai puțin ca în anul precedent. Acest deficit nu mai suferă îndoială rezultat din recolta cea slabă, — și luând în considerare, că restanța la acest titlu chiar în cuartulul al IV-lea e mai mare, putem deduce cu siguranță, că tot așa va fi și în anul curent în cuartalele I și II.

În ceea ce privește întratele mai la toate speciile de dări sunt regrese, chiar și unde într'alți ani se arăta o creștere oare-care. O creștere de 4.229,401 fl. se arăta numai la încasările dela căile ferate de stat.

Morala, ce ne-o putem face din aceste cifre, ce vorbesc atât de clar este, că deocamdată avem să ne basăm și în viitoriu mai mult pe forța creditorilor statului.

приними. де мзнили чelor. фзрзделѣче челѣ зидитѣ ел. ши лкрѣче. гзбозднтѣ домнѣл мзрнтѣл атѣнче де тотѣ висеричи спарсѣрѣ ши соа еле атѣнчѣ нѣ рѣздѣ. ынде. вѣзѣл пре дѣмнезѣл кинѣиндѣл ши елѣ сѣ кѣтремѣрѣ тотѣл лѣме ачелѣл се не лкинѣ.

Оученикѣл се лѣпѣдѣл де дѣмнезѣл нрѣ тѣл-харѣлѣ. стригѣл поменѣче дѣамне. лмпѣрѣция тѣ. слѣжѣскѣл наѣери тѣ. дичи роѣмѣл поменѣче ѣмѣ юбитѣл крѣци кѣнтѣл ѣѣ.

Кѣл ачел бѣкѣрѣсѣ. де лѣрѣлл приимисе ши наѣерѣл. зидиторѣлѣл сѣл фѣчѣарѣл тине мзримѣлѣ.

Лпакѣл лѣме хѣ чела. чидинѣро фатѣл тѣрѣл приимиси ши пелиѣе ³⁾ аи лѣать ши глас сѣ те слѣвим кѣюбитѣл де ѣамини.

Ѣ декинѣдере нѣле фѣ дѣстѣл хѣ роѣелор ѣвѣрѣ-ѣи. чи ши кѣ капѣтеле кѣлѣти а шиши бѣтѣл жѣкѣ. шиль ѣкѣрѣл. чи дѣдѣ лор хѣ дѣпѣл лѣкрѣл лор кѣ нѣ лѣнѣлѣрѣл ата сокѣтинѣе.

Домнѣл динѣтрѣл тине лѣпелиѣсѣл кѣносѣтѣл домнѣл. нѣскѣтѣорѣл фѣчѣарѣл ына клѣбитѣл аколѣл ачел роагѣл сѣ мѣнтѣлскѣл сѣфлетѣле ноастрѣ.

³⁾ Трул.

ѣша гѣзи дѣмнезѣл кѣтрѣ юѣда. ѣминимѣи чѣвѣл фѣкѣн воахѣ. де вѣ скѣлатѣ пре минѣ ѣрѣви воѣри. ѣмминѣи стрѣкаѣи кѣрѣѣи бѣрѣбатѣл фиинѣл лпѣтѣл волѣнавѣл де лѣ де лн скѣлаклѣ ѣминѣи миѣн че вѣ фѣкѣл ын дѣрѣптѣл манѣ. фѣрѣл мѣ дѣдѣтѣл ши пѣнтѣрѣл лпѣл ѣѣтѣл пѣнтѣрѣл че вѣрѣл фи амѣ юби вои мѣ рѣстигниѣе ши нѣ вои маи рѣздѣл де лѣвѣмѣ. чи вои киѣма чѣстѣ лимѣи се мѣл лѣдѣ кѣ тѣтѣл ши кѣ дѣхѣл сѣфѣтѣл ши еѣ вои да лор виѣѣл лѣѣчи.

ѣтѣзи подоаѣа вѣстрѣѣи спре арѣтарѣ ѣвѣрѣ илорѣ спарсѣсѣл ши соарѣлѣ лѣминаши аскѣнсе кѣ вѣзѣл юбитѣл рѣстигниѣе.

Лѣѣиторѣи поѣрѣлл иѣраиллор юѣди ши' фѣ-рисѣи ши чѣта апѣстѣлѣскѣл стрѣга кѣтрѣл еи. ѣтѣл вѣстрѣка че аѣѣ вои спѣртѣл. ѣтѣл миѣлѣл че аѣѣ вои рѣстигниѣтѣл ши лѣроапѣлѣл дѣдѣтѣл чѣлѣл лпѣтѣре сѣлѣл скѣлатѣл нѣ вѣл лѣлѣларѣѣл юѣдѣилорѣ. кѣ ачѣастѣл ѣстѣе виѣѣа ши лѣмина ши лпѣкѣторѣлѣл лѣминѣ.

Фѣчѣарѣл рѣѣистѣтѣл ши не испѣти де нѣн з нѣскѣл тѣи кѣ фѣѣе. фѣстѣл мѣмѣл нѣвѣстѣтѣл нѣ-скѣтѣре домнѣлѣл марѣе роагѣл пре' дѣмнѣл хѣ сѣ спѣлѣскѣл сѣфлетѣле ноастрѣ.

Вѣндѣл сѣтѣлѣл наинѣте лѣи кѣлѣфа ши дѣдѣрѣл лѣи жѣдѣкарѣе. атѣнче тѣзѣинѣл чѣрѣлѣи кѣтрѣмѣрѣсѣе ши кѣндѣл лнѣлѣзѣарѣл пре крѣче лѣтре дои тѣл-харѣи еи сокѣтирѣл кѣ са мѣнѣл кѣ чѣи фѣрѣдѣ-лѣѣе. пре чѣла че ѣстѣе фѣрѣл де пѣкѣте дѣрѣптѣл аѣѣл спѣлѣѣе ѣмѣл фѣрѣл пѣкѣте дѣамне мѣ-рѣл тѣ.

Гѣвѣорѣл ѣвѣрѣскѣл лѣл лѣпѣлатѣл чѣрѣрѣтѣе а те рѣстигни дѣамне. вѣнѣл амѣл лѣтѣне нѣл афларѣл виновѣтѣл пре карѣлѣл слѣкѣѣиѣрѣл. ши пре тѣне. дѣамне лѣдѣкарѣтѣе спре ѣчѣидѣре пѣкѣтѣлши агѣ-нисѣрѣл. чи дѣл лор дѣмне дѣпѣл лѣкрѣл лорѣ кѣ лѣдѣшѣтѣл спре тѣне сѣл лѣѣѣарѣл.

Бѣкѣрѣтѣе чѣлѣ чи кѣл бѣкѣрѣе дѣла лѣѣери лѣлѣши ши скѣлѣши зидиторѣл тѣл фѣчѣарѣл роѣмѣл. мѣнтѣѣе сѣфлетѣле ноастрѣе чѣи чи те мѣрѣскѣл.

Дѣамне чѣлѣ тѣлѣхарѣи че фѣкѣл кѣлѣкѣторѣлѣи приимѣшилѣ. ши чѣла че лѣнѣѣе мѣинѣл спѣр-кѣтѣлѣл ши пре нѣи кѣл елѣ нѣл немерѣмѣл кѣл лѣлѣлѣтѣл ши ѣмѣл юбитѣл.

Пѣѣин глас лѣсѣе тѣлѣхарѣл пре крѣче ши марѣ крѣдинѣе афѣл лѣтрѣн чѣс спѣисѣл ши лѣтѣл елѣ ѣша рѣлѣлѣи дѣшѣисѣл ши лѣтрѣл ши ачѣла пѣкѣ-инѣе лѣи приимѣ ши дѣамне слѣла тѣ.

Varietăți.

* (Balul reuniunii femeilor române din Sibiu). Nu poate fi un lucru mai plăcut, decât când frumosul este împreună cu folositorul. Aceasta se poate dice cu drept cuvânt despre balul reuniunii femeilor române din Sibiu. De mult a fost timpul, când s'a slevat — și astăzi putem dice realizat — ideea măreață la damele noastre de aici, ca pentru crescerea fetițelor noastre să se înființeze un institut românesc, și pentru realizarea acestui scop în diferite forme ne am forțat puterile materiale. Unul dintre mijloacele mai principali în aceasta direcțiune a fost dela început arangiarea de baluri, ca prin aceasta pe lângă partea materială totodată să ne arătăm forțele și în cele sociale. Să dovedim lumii, că românul e unul dintre popoarele cele mai accesibile pentru cultură.

În cât s'a ajuns scopul în partea primă e lucru secundariu de astădată, ajunge să constatăm, că acest bal încă dela început și a asigurat renumele de bal de elită, și streinii astăzi și țin de cea mai mare onoare, dacă li se dă ocaziune a putea să participe la balul român.

În est an reuniunea femeilor săsesci de aici basată pe un anuț publicat — după cum se afirmă — încă prin luna lui Novembre a. tr. a aflat cu cale a fisa ziua balului lor tot pe ziua de 12 Februarie a. c. st. n. care era deja ficsată din partea reuniunii române. A presupune, că s'a făcut aceasta cu intențiuni de concurență nu ne vine probabil, pentru că aceasta era a priori eschisă, — faptă e, că balul a succes și de astă dată preste așteptare, și nimic nu a pierdut din nimbul de mai înainte.

Ceva după 8 oare s'a făcut începutul conform datinei noastre naționale cu o „Horă” imposantă, după care a urmat imediat un vals și așa pe rând s'a executat programul întreg cu cel mai mare entuziasm repetându-se mai toate jocurile. Cuadrilul prim s'a jucat aproape de 100 părechi în 4 coloane, al doilea în 3 coloane, ear celelalte în câte 2 coloane.

Nu mai suferă îndoială, că pentru noi de mai mare interes este „Romana” de care sunt încantați și streinii și care de astădată s'a jucat cu mai multă precisiune ca ori când.

Afară de publicul român din loc și un număr considerabil din provincie au mai participat mai mulți oficeri din statul maior în frunte cu Escelenția Sa dl comandant bar. Schönfeld, și un număr însemnat de oficeri cu deosebire dela cavalerie, precum și primariul orașenesc dl Hochmeister, mai mulți profesori dela gimnaziul de stat și foarte mulți funcționari de pe la oficiile din loc.

Damele, unde avem să înregistrăm asemenea un număr considerabil din classa cea mai aleasă străină, ca totdeauna și de astădată s'a prezentat în toalete elegante și cu gust, cele mai multe în pictorescul costum național reprezentând diferite porturi din România.

Nimic mai plăcut, decât să vezi pe simpaticele noastre româncuțe în frumosul costum național. Și dacă ar fi ceva de obiecționat în aceasta privință, aceea ar fi, că am fi dorit să vedem reprezentate și porturile noastre naționale din Transilvania, ce sunt tot atât de încântătoare.

* (Himen.) Eugen Grecu și Otilia Pipoșiu căsătoriți.

Hondol, 25 Ianuarie (6 Februarie), 1887.

БѢЖАЮЩЕ ФИДОУШІИ ШІИ ДШЕ ДЕ КЪВЪНТЪЛ ДЪМ НЕЖЕЛАНІИ ПОСТЪЛ КА О МАНИКЪ РОДЪЛЪ СЪ МАНТЪСАКЪ СЪФЛЕТЕЛЕ НОАСТРЕ.

НЪ КА ШЪВРЕНИ СЪ ПРЪЗНІИМЪ ЧІИ ПАЦИЛЕ НОАСТРЕ ДЕРЕНТЪ. НОИ СЕ ЖЪНІГЕ ХРТОС ДЪМНЕЖЕШ ЧІИ СЪ НЕ КЪРЪЦИМЪ НОИ ДЕ ДОАМНЕ КЪНД БЕН БЕНИ ЛМПЪРЪЦИА ТА ФЕРІКАЦИ ¹⁾ ДЕ ЧЕН ЧЕ СЪНІГЪ КЪ ІНИМА КЪРАТЪ КЪ ЛЧЕА ВОРЪ ВЕДЪ ПРЕ ДЪМНЕЖЕШ.

(Va urma.)

Visul lui Petru.

— Poveste de iunior —

(Înceiere.)

Într'o clipă nu mai remase nici pâne și nici carne. nici vin, așa, că ceilalți, neavând vreme să mănec destul, remaseră flămânți. Acum ce să facă ei până dimineața? Ca să le treacă de urit să apucară și slobodiră buțile — una câte una — pe colină la vale, apoi începură a arunca în ele cu oașele ce le au avut. Și cum erau buțile goale așa sunau de tare, încât toată curtea împăratului se sculă spăriată, cugetând, că pușcă cineva cu tunurile.

¹⁾ Vezi cuvântul: fericăți în vocabulariul codicelui Veronetian.

* (Cas de moarte.) Dumitru Anton, comerciant în numele seu, al ficii sale minorene Maria, al tatălui defunctei, Ioan Vișa, precum și în numele fraților, surorilor și celelalte rudeni aduce cu inima înfrântă de durere la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că mult iubita sa soție

Maria Anton născută Vișa

după un morb greu de 5 zile în 11 Februarie a. c. la 1 oară după meul nopții în tinera etate de abia 18 ani, provădută cu cele sfinte a încetat din viață.

* (Necrolog.) Candit Moldovan, paroch gr. or. în Totoiu, asesorul scaunului protopresbiteral, membru al comitetului comitatens și al asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român a încetat din viață în 8 Februarie st. n. la 10 oare din noapte după o lungă suferință în al 75 an al vieții și 40-lea al preoției.

Rămășițele pământesci a neuitatul defunct s'au aședat spre repaus etern în cimitirul din comuna Totoiu în 11 Februarie la 10 oare a. m.

Totoiu, în Februarie, 1887.

Fie-i țerina ușoară și memoria neuitată.

* (Invitare) la balul, ce se va arangia Joi la 5/17 Februarie a. c. de către comitetul gimnasial în sala „Redutei” din Brad, pentru înmulțirea cabinetului natural dela gimnaziul din loc.

Începutul la 8 oare seara.

Entrée de persoană 1 fl. — de familie 2 fl.

Oferte marinimoase se vor cuita pe calea publicității.

Brad, la 25 Ianuarie, 1887.

Comitetul arangiatoriu.

* Invitare la „Serată cu danț” ce se va arangia Joi în 24 Februarie 1887 c. st. n. în sala hotelului „Leul de aur.” Venitul curat este destinat în folosul bibliotecii scoalei. Începutul la 8 oare seara. — Prețul intrării de persoană 1 fl., de familie 2 fl. v. a.

Oferte marinimoase și suprasolviri se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe calea diaristică S.-Sebeș, în 2 Februarie, 1887.

Comitetul arangiatoriu

* (Invitare) la petrecerea cu joc, ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari” din Seliște la 7/19 Februarie 1887 în sala scoalei române din loc.

Venitul curat este pentru fondul Reuniunii.

Intrare de familie 1 fl., de persoană 50 cr., membrii Reuniunii pompierilor din loc 20 cr. v. a.

Oferte marinimoase se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiator.

* (Convocare.) Adunarea generală ordinară a însoțirii de credit și anticipațiune „Huniedoara,” ficsată pe ziua de 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. din lipsa membrilor ceruți de statute, rămânând fără de efect, subsemnata direcțiune invită din nou pe toți membrii sei, să bine-voiască a participa la a doua adunare, care va avea loc la 10/22 Februarie a. c. înainte de ameați la 9 oare, în localul însoțirii.

Se notifică, că la această adunare se vor lua concluse valide și numai cu voturile celor de față.

Deva, 1/13 Februarie, 1887. Direcțiunea.

* (Convocare.) Despărțământul I al „Reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din Districtul al X Brașov” și va ține adunarea sa generală, Luni în 9/21 Martie a. c. (ziua de ss. 40 Martiri) în sala

hotelului „La soare” în Satulung și anuț dela 9—12½ oare a. m. și dela 3—5 oare p. m., la care sunt invitați prin aceasta a participa toți onorații membri ai acestui despărțământ împreună cu alte persoane amice scoalei. Altă invitare specială afară de aceasta nu se va mai face.

Obiectele de pertractare în această adunare vor fi:

1. Conform decisiunei și însărcinării comitetului central al reuniunii prin hârtia sa dtto. Brașov 4/16 Decemvrie 1886 Nr. 9. se vor desbata temele:

a) „Descrierea ferului” prelegere practică pentru anii din urmă ai scoalei primare.

b) „Cum are învățătorul să facă pe elevii din anul I de școală cunoscuți cu noțiunea *proposițiune* (dicere) desfacerea ei în vorbe, silabe și sunete?”

2. Raportul comitetului despărțământului despre rezultatul concursului scris conform însărcinării generale din anul trecut pentru elaborarea temei: „Cum să fie crescerea, ce părinți au a o da copiilor lor, pentru ca școala să-și poată ajunge mai cu înlesnire înaltul seu scop?”

3. Propuneri de sine stătătoare.

Acei on. membri, cari ar lucra sau ar dori a prelege vre-una din temele de sub punctul 1 a) și b), să binevoiască a se anunța la subscrisul presidiu cel mult până la prima Martie st. v. a. c.

Satulung, 30 Ianuarie, 1887.

I. Dorca,

pres.

I. Dariu,

secret.

* (Apostare.) Într'o corespondență primită dela un amic al nostru ni se împărtășește apostarea preotului Ioan Farcaș din Sec. Nu vrem să ignorăm interesul ce-l manifestează dl corespondent față de afacerile noastre bisericesci, pentru aceea luăm notiță despre acest fapt, dar numai la acest loc, pentru că demnitatea foaiei noastre nu permite ca de persoana preotului Ioan Farcaș să ne ocupăm la alt loc. Înnaintea noastră preotul I. Farcaș este persoană bine cunoscută, și scim, că este preot de 27 ani, ba a fost și adm. prot. mai mulți ani. Un fiu al dînsului — care a ascultat drepturile la academia de aici — în tot decursul studiului a avut stipendiu dela consistoriul nostru archidiececan resp. din fondurile noastre archidiececane, ba și dînsul a fost continuu menagiat cu ajutoare bisericesci. Cu toate acestea nu ne surprinde de loc aceasta scire, deoarece eram cam orientați cu dînsul, și dacă va mai avea multe zile putem să-l vedem și reformat sau unitariu, pentru că poate fi și mai rentabil a fi reformat sau unitariu! Apoi încât pentru conștiință.

* (Publicațiune.) Comitetul municipal al comitatului Sibiu a decis în ședința din 3 Ianuarie a. c. sub Nr. 53 pe basa alineii a 2-oa a §-lui 34 al art. de lege XXI din anul 1886, că locurile acelor membri aleși ai comitetului municipal, cari a eșit din comitet și a căror mandat espiră cu finea anului 1886, să se întregiască prin alegere, care să se efeptuiască în 21 Februarie.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaus:

1. Spre orientare s'a pus lista viriliștilor rectificată despre anul 1887, lista membrilor aleși precum și lista membrilor, al căror mandat au espirat în localitățile de oficiu ale orașului Sebeș și ale comunelor respective spre vedere publică.

2. Alegerea să se efeptui în modul următor:

a) în cercul electoral al II-lea al orașului Sibiu e de a se alege în urma mortului Mihail Fabrișiu

ției, ear el se retrase. Întreaga împărăție se bucură că a căpătat un împărat așa de viteaz și înțelept ca Petru. Petru puse pe frații lui de cruce sfetnici împărătesci.

Ajungând Petru împărat, nu-și uită de fata împăratului Verde, carea l'a scăpat pe el dela moarte, și o luă de soție împreunând astfel amândouă împărățiile, căci și împăratul Verde lăsă pe scaunul împărăției lui pe ginere-seu. Acum să fi vădut ce ospet împărătesc s'a făcut. Fost'au acolo chemați tatăl și frații lui Petru, apoi toți craii și prinții, toți domnii și boierii, toți sêracii și calicii. Fost'au și eu pe acolo și am audit când a întrebă împăratul Verde pe ginere-seu:

— Dar spune-mi Petre, ce ai visat tu în via tată-teu, de nu ai vrut să spuni nimărui?

— Visul meu îl sciți cu toții — respunse Petru, căci eu n'am visat alta decât tocmai aceea, ce s'a întemplat cu mine de atunci și până acum și de aceea nu l'am spus nimărui, căci atunci ar fi ris toată lumea de mine, acum însă dupăce s'a împlinit, îl sciți și DVoastre.

— Trăiască împăratul — strigă Fugilă.

— Vivaaaaaaa! — răspunseră o mie și o sută de glasuri.

În ziua următoare se minună împăratul Roșu când află, că Petru și cu frații lui nu numai că au mâncat tot, dar încă cereau de mâncare, când au eșit din casă, dîcînd, că erau să moară de foame.

Acum veni rîndul la a treia poruncă, carea era cea mai grea de împlinit. Imperatul Roșu avea a-decă un cuptor mare de fer și a poruncit slugilor să-l ardă până va schinteia de roșu și atunci să bage în el pe Petru și pe frații lui de cruce. Aceștia se spăimântară, când vîdură cuptorul roșu ca focul, Frigurilă însă nu mai putea de bucurie, că acum o să se încăldească și el odată cum se cade.

— Lăsați me pe mine înainte — dîse el către ceilalți și intră în cuptor. Și să vedeți minune! Cum intră Frigurilă, cuptorul se răci așa de tare de gîndea, că de când e lumea n'a mai fost încălțit. Ba dela o vreme bieții oameni începură a tremura, de cugetai, că le sar toți dinții din gură, așa se făcuse de frig în cuptor, pentru că Frigurilă a luat toată căldura, ce era în el.

Dimineața veni împăratul Roșu să vadă cum se vor fi fript coconășii cei viteji. Când colo! Nu putea crede ochilor... căci nu numai, că nu s'au fript, dar tremurau de frig.

Dacă vîdu împăratul Roșu, că Petru e un viteaz așa de mare, se bucură foarte mult și fiind el bătrîn și neavînd copii puse pe Petru pe scaunul împăra-

1 membru. — Președintele de alegere: căpitanul de poliție Iosif Drotleff. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

b) în cercul electoral I-ii al orașului Sebeș e de a se alege în urma abdicării dlui inspector de dare Ludvig 1 membru. — Președintele de alegere: primarul Albert Leonhardt. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului;

c) în cercul electoral al Bradului e de a se alege în urma abdicării dlui inginer cercual Hartig 1 membru. — Președintele de alegere: preotul Eugen Capesius. — Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Brad;

d) în cercul Nocrichului sunt de a se alege 8 membri. — Președintele de alegere: preotul Iosif Schullerus. — Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Nocrichiu.

3. Dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, cari sunt incluși în lista alegătorilor de deputat dietal pro 1887.

4. Alegătorii sunt pe baza §-lui 38: XXI din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lângă președinte.

5. În sensul § lui 39: XXI din 1886 alegerea se va începe în ziua mai sus amintită la 9 oare dimineața și se va fini tot în aceeași la 4 oare după amiaza.

6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință, că se țin:

a) de cercul electoral al Bradului comunele: Sebeșul-Inferior, Sebeșul-Superior, Boița, Sadu, Avrig, Brad, Cisnădioara, Porcești, Racovița, Șelimbru, Tâlmăci, Tâlmăcel Veșteni;

b) de cercul electoral al Nocrichului comunele: Alțina, Bendorf, Vurpăr, Ilimbac, Glimboaca, Fofeldea, Hosman, Curpăr, Cornățel, Nocrich, Marpod, Nucet, Săsăuz, Săcădate, Țichindeal.

Sibiu, în 11 Februarie, 1887.

Gustav Thalmann,
vice-comite al comitatului Sibiu.

Din public. *)

Onorate Domnule Redactor!

În urma declarațiunii Domnului Aureliu Suciu publicată în Nr. 9 al acestui prețuit jurnal, — mi permit a vă ruga, ca pentru orientarea publicului mare, să binevoiți a da loc în coloanele „Telegrafului Român” următoarelor deslușiri, cu care eu în calitate de președinte ad interim a reuniunii femeilor române din Arad și provincie, sum datează atât față de public, cât și față de scopul, pe care-l urmăresc aceasta reuniune.

Comitetul reuniunii femeilor române din Arad și provincie în ședința din 11/23 Ianuarie a. c. în considerarea împregiurărilor actuale din ținutul nostru, a luat concludul, că pentruca balul reuniunii arangând în anul acesta se succedă cât mai bine, se-l aranjeze pre timpul întrunirii sinodului eparhial, ear despre aceasta să avizeze publicul român.

Conform acestui conclud s'a avisat publicul atât pre cale jurnalistică, cât și prin un „avis” separat pentru orientare. Astfel „avisul” trimis nu este nici „apocrif”, și nu este nici un „abuz” precum dechiară dl Aureliu Suciu, ci un act al comitetului reuniunii, emis în cadrul competiției sale. Astfel fiind lucrul, regret foarte mult, că sum silită a dechiară, că balul anunțat de dl Aureliu Suciu și ceilalți domni subscriși în invitarea emisă sub numele de „comitet arangiator” pre 17 Februarie, nu este balul reuniunii; și reuniunea nu a autorizat pre nimenea a arangia acel bal, nici a aduna oferte marinimoase pentru scopul reuniunii; ba mai mult, reuniunea nu are nici cea mai mică cunoștință, nici despre aceea, că cine a ales acel comitet, și cine i-a dat imputernicirea, ca cu firma reuniunii să adune „oferte marinimoase” dela public. Ear dacă dl Au-

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

reliu Suciu dechiară, că tinerimea aranjează balul din 17 Februarie pre propriul seu risc, atunci eu așa cred, că aceasta împregiurare trebuia amintită în invitare cu atât mai vârtos, cu cât chiar interesul, pre care-l poartă publicul nostru față de „cultura femeii române” și preste tot față de aceasta reuniune, nu permite, ca ofertele marinimoase încurse spre acest scop cultural să se întrebuițeze spre acoperirea speselor unui bal, de care reuniunea nu are nici cea mai mică cunoștință, pentrucă aceasta nu însemnează a promova cultura femeii române.

De aceea pentru orientarea onoratului public dechiar, că balul anunțat pe 17 Februarie a. c. nu este balul reuniunii, și regret foarte mult, că domni, cari aranjează acest bal fac us de numele reuniunii fără scirea și autorizarea acesteia.

Intriga și fracțiunea dară, apostrofate de dl Suciu nu la noi, ci în acel cerc al Domniei Sale se pot afla, unde s'au planuit balul din 17 Februarie ca antagonist balului Reuniunii noastre, decis a se aranja mai târziu.*)

Arad, în 7 Ianuarie, 1887.

Hermia P. Dessean,
președinta Reuniunii femeilor române
din Arad și provincie.

Posta redacțiunii.

Dlul Z. G. în F. Coresp. DVoastre nu aflăm de oportunitate a publica. Pe calea aceasta nu vi se dă nici cea mai puțină satisfacere. Poate însă să ni se dea ocaziune să facem us de ea, pentru aceea rămâne salvată deocamdată de focul cel mistuitoriu.

*) Din cauza s. sărbători întârziată.

Red.

Loterie.

Mercuri în 16 Februarie 1887.

Sibiu: 57 3 75 70 71

Sâmbătă, în 12 Februarie 1887.

Buda: 21 35 16 65 26

Nr. 29

[1532] 1—3

CONCURS.

Devenind în vacanță următoarele stipendii, și anume:

A) 1. Un stipendiu de 50 fl. pe an din fundațiunea anonimă „Dobăca,” destinat pentru un gimnast născut în fostul comitat al Dobăcei.

2. Un stipendiu de 40 fl. pe an, din fundațiunea „Radu M. Riurean” pentru studenți la gimnasiu.

3. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană” pentru studenți la gimnasiu.

Mai departe fiind vacante următoarele:

B) 4. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tineri sau tinere, cari ar voi să învețe la vre-un institut sau corporațiune industrială din patrie, vre-una din meseriile: țesutul de pânzării, covoară, părți de îmbrăcăminte pe răsboaie mai perfecționate sau cusătură de albituri, broderii sau croitoria superioară de dame sau bărbați, sau arta orologeriei, juvergiei (arginteriei) sau a farmaciei.

5. Un ajutor de 20 fl. pe an din fundațiunea „Tofaleană” pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău,” cari ar voi să învețe vre-o meserie oare care.

6. 16 ajutoare la 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voesc a învăța vre-o meserie, dar mai cu samă: rotăria, lemnăria (bărdășia), faurăria, măsăria (tâmplăria), cismăria, pălărieria, curelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin această se descrie concurs.

Cereri au a se înainta comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu, până la 1 Aprilie st. n. 1887. Cererile intrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—3 au să acludă la suplicile lor:

a) carte de botez în original sau în copie legalizată;

b) testimoniu scolastic de pe sem. I. al anului scol. curgător;

c) atestat de frecventare dela direcțiunea institutului, în care cercețează școala de prezent;

d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literilor fundamentale, la obținerea stipendiului de sub 3. din fundațiunea „Galliană,” ceteris paribus va avea preferință acela dintre concurenți, carele va dovedi, că se trage din familia fondatorului, și anume din familia „Pop și Anton.”

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. 4—6 au să prezente următoarele documente:

a) atestat de botez în original sau în copie legalizată;

b) testimoniu scolastic de cel puțin 4 clase elementare;

c) atestat, că se află deja lucrând la vre-un măestru sau corporațiune, și cu ce succes.

Aspiranții la ajutoarele de sub 5, 6, vor avea să aștearnă în original sau în copie legalizată și contractul încheiat cu măestrul conform §. 61 al legii industriale (art. leg. XVII 1884.)

d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) adeverință dela părinți sau tutori, că sunt decisi a lăsa pe fiii sau pupili lor la învățătură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu, 1^a Ianuarie, 1887.

Iacob Bologna, Dr. I. Crișan,
v.-pres. secretariu.

Nr. 66

[1529] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, lângă neputinciosul paroch Nicolau Opriș din comuna Gârbova protopresbiteratul Mercurei, cu încuviințarea mai înaltă, se descrie concurs cu termin de 30 de zile de a prima publicare

Dotățiunea împreună cu acest post este jumătate din venitele parochiei de clasa a III-a. care jumătate calculată în bani face 203 fl. 23 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta suplicile lor de concurs, instruite în înțelesul legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei, în terminul mai sus indicat.

Mercurea, la 22 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiteral al Mercurei.

Ioan Droc,

protopresb.

Nr. 142887

[1530] 1—3

CONCURS.

În urma încuviințării Preavenetului Consistoriu archidieceșan din 2 Decembrie 1886 Nr. 6349 B. se publică prin această concurs de capelan lângă parochia Iacob Buzdug în parochia de clasa a III-a Borgo-Rus cu filiile Iaad și Dorolea din protopresbiteratul Bistriței, cu terminul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Ca venit va avea capelanul jumătate din toate venitele parochiale, cari computeate în bani fac la an suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și așterne suplicile instruite amesurat legilor din vigoare în terminul indicat, la subscrișul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în confelegere cu comitetul parochial.

Borgo-Bistrița, 18 Ianuarie, 1887.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 5921886

[1531] 1—3

CONCURS.

De oare ce în urma concursului publicat în ȋiarul „Telegraful Roman” Nr. 106 și următorii din a. tr. 1886. pentru întregirea postului de paroch în Geaca protopresbiteratul Clușului, nu sa insinuat nici un concurent calificat; pe baza veneratei ordinațiuni consistoriale din 2 Decembrie 1886 Nr. 6055 B. se repetesce concursul deja publicat, respective se descrie concurs nou pentru numita parochie pre lângă emolumentele și condițiunile din citatul concurs, cu termin de 30 zile de la prima publicare, observându-se că concursurile sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al Clușului.

Cluș, 17 Ianuarie, 1887.

În confelegere cu comitetul parochial

Vasile Roșescu,

protopresbiter.

ad. Nr. 32.

[1533] 1—3

EDICT.

George Eliseiu Dogariu din Herman, carele deja de 13 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ma-

ria George Irimie din Stupinile Brașovului, să citează a se presenta la subscrișul oficiu protopresbiteral, în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Roman,” căci la dincontră să va pertracta și decide cauza sa matrimonială și cu absența lui.

Brașov, în 19 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului II-lea.

Ioan Petric,
protopresb. ca adm.

Câștig sigur!

Persoane solide din ori-care strat al societății, cari voiesc să se ocupe cu vânzarea de losuri de stat și premii, prescrie prin lege, plăind conform articolului de lege XXXI din 1883 în rate, — pot să fie aplicați prin noi ori unde, pe lângă nisce condițiuni foarte bune. Cu oare-care sirguință poți dobândi fără capital și risico dela 100 până la 300 fl. la lună.

[156] 2—2

Ofertele scrise în limba germană, provădate cu indigitarea ocupațiunei prezente sunt a se adresa la

Hauptstädtische - Wechselstube - Gesellschaft.
Adler & Cie, Budapesta.

Picături lui St. Iacob.

Se întrebuițează ca mijloc spre deplină și sigură leuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, mistuire ne-regulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. Picăturile lui Iacob, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Aetra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și ađi fie-care se întrebuițează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuițarea picăturilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimitere ori asigurațiune. În toate farmaciile se află.

Deposit principal: M. Schultze, Hannover, Eschenstrasse 6.

[1452] 8—26